sig til af at gaa i Spidsen for den rette Maade at behandle Kvinderne paa, naar de behandler deres egne Kvinder paa den Maade, som de gjorde, og som sagde, at nu vaagner Indien ligesom hele Østen, og det vil snart være et godt Skridt foran England i den Retning. I hvor høj Grad man i Østen er stemt for Kvinders Stemmeret, tror jeg, vanskeligt man forestiller sig. Det blev med største Beklagelse tilstaaet for mig for nylig af Sekretæren for et stort indisk Forbund. Hun sagde: „Ja, det gør mig ondt at maatte sige, at mange indiske Kvinder giver sig af med dette Spørgsmaal. At de gør det med mange af deres Landsmænds Billigelse fremgaar af de mange Bravo'er, der paa hele deres Vej ledsagede de indiske Deltagere i Kvindernes Kroningsprocession*) 11. Juni. Ikke alene raabte de engelske Tilskuere Hurra for de indiske Kvinder, der her tydeligt viste, at de ønskede Stemmeretten, men utallige indiske Mænd raabte ogsaa Hurra. Heller ikke er det uden Betydning, at Maharajahen**) og Maharanien af Baroda senere har været til Stede ved et mægtigt Stemmeretsmøde og har givet en overordentlig stor Gave, eller at en anden indisk Herre — der lige tilfældig kom til i sidste Øjeblik — skal have givet £ 250 (4500 Kr.) ved samme Indsamling. Det vilde i det mindste for disse humant tænkende, højt oplyste Mænd være et Vidnesbyrd om Missionens høje sædelige Værd, om de vidste, at dens Understøttere herhjemme var komne saa vidt, at de ønskede deres egne Kvinders Frigørelse.

Jeg kan imidlertid ikke lade være at tænke paa, at der ogsaa er andre Synspunkter, der kunde lede dem, der er interesserede i Udbredelsen af Guds Rige, til ogsaa at interessere sig for Stemmeretssagen. Ingen vil benægte, at den højt uddannede, studerende Kvinde, den uddannede Sygeplejerske og den kvindelige Læge har været af største Betydning for Guds Riges Udbredelse blandt Hedningerne. Og alligevel for Aar tilbage, da Kvindernes højere Uddannelse paabegyndtes, var Guds Folk fuldstændig blindt for, at dette vilde komme til at spille nogen Rolle overfor Verdens Evangelisation, og skønt enkelte Personer sympathiserede dermed, ydede Kristi Kirke som Helhed aldeles ingen Hjælp. Og nu staar vi foran et andet Skridt fremad: *skal vi atter her være fuldstændig blinde?*

Lad os en Gang kaste et Blik paa det allerlaveste: Pengespørgsmaalet. Naar vi ser paa Tilhørerne ved et Missionsmøde eller gaar Missionsselskabernes Gavelister igennem, slaar det en ved første Blik, at mindst Halvdelen er Kvinder. Hvis det var anerkendt, som det burde, at Kvinders Arbejde burde være lige saa vellønnet som Mænds, hvad vilde det ikke betyde i Retning af Forøgelse af „Tienden" og Gavernes Vækst.

Forf. peger derpaa paa en anden Be-

*) Her sigtes til en mægtig Kvindestemmeretsprocession i London 11. Juni 1911. 30,000 à 40,000 Kvinder tilhørende alle Stemmeretsforeninger, ogsaa de kristelige, alle Samfundslag og som vi ser forskellige Racer under den engelske Krone. *Red.*

**) En af de regerende Fyrster. Begge er kendte Forkæmpere for gode Reformer. Fyrstinden er kendt som Fører i den indiske Kvindebevægelse. *Red.*